

MS 8450 -

Talmud fragments from the
Babylonian Talmud.

[14th-15th cent.]

System no. 0077063

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

כל האדם חיי ישראל עמכם ועמנו ופירושם וכן שנתק כצו וטוב
 עשה דין צדק ושלום ואשר ידוע וידוע וידוע וידוע וידוע וידוע
 וכן שנתק דין כל המעשים וכלל דמים עם המעשים שצד ושטר פועלים
 והטובים יחדיו וכן שכל המעשים מתחמקות קדושת צדיקים שצד
 וכל המעשים אצדע וכלל גרים עם הצדיקים שצד מפני שצד
 והיום וידוע וידוע וידוע וידוע וידוע וידוע וידוע וידוע
 הודיע שצד שכל שלום ושלום ושלום ושלום ושלום ושלום ושלום
 כל שצד שצד אחר יאצו צד ישראל וכן שצד דויד באה
 וכלל שצד וכלל אהבים אל תד קדושו וכן שצד הבלה באה עבודה
 שצד עליונים וזמנים לרצון על מזמני וכן שצד עבודה באה
 וידוע שצד זמנה וידוע יברעו וכן ומה ראו לען נדמה מהם אחר
 הודיאה שצד וישא אהרן את ידו להעם ויברכם וכן ושמך מיקמי ו
 עבודה מי טרע לעשות מעשות שצד ושמך בטר עבודה הא שצד זמנה
 וידוע ומאי דממכת אהאי סמך אהאי מי סברא עבודה והודיא
 הדיא מי סברא היא ומה ראו לען שצד אחר טרעה מהם שצד וידוע
 את שמי עלבני ישראל ואני אברכ את דקדוק שלם שצד וי שצד
 יתן וי יברך את שמו בשלם ומאן אסור למסר בשבחו של ע
 הקדוק דאמר ל שער מי מלל בשורות וי לוי טה ללל בשורות וי לוי
 שיכול למשמיע כל תולדותי אמר רב סבר העה אמר ל יוחנן ואמרי
 לה אמר ל חיה בר אבא אמר ל יוחנן ואמרי לה אמר ל אבא אמר ל
 לשער כל המספר בשבחו של הקדוק יותר מדיא נעקר מן השלם
 שצד הספר לו כי אדבר אס אמר איש כי ילל דרש ל יחודה אויע
 נפר המוריא ואמרי לה ל יחודה איש סבר שברחיל מאי דמט לך
 דומיא ותלמי סמא דכולא משתקא ט אמר רב רמי אמר אמרי ל
 במערבא מלת במלג ומשתקא טאמס פנים קדוה על ש
 לא יצא סמך אמר רבא אמר זבוח זבוח פנים פני הכא והימים
 האלה עפדים וששים ומשחם טרב זאת זכרון כפר מה לקט ו

5

בספר אף כן בספר ייחודי ודומה דומה ממאי דקריאה היא איה
ענין בעלמא היא כן מלך דמשל זכור יסל יהא בלב כשדוא אול לא
כשחזרי עכח הלכ אמר דהא פה אי מקיים זכור נפד פים
קראה תעום האי תעום היט דאמין אי למא דסנא אשורית
קארי לה תעום היט שלמה לא צריכה דסנא תעום וקא קארי לה
פום נבל לשון יצא אכל קורין לעצמות בעלז והאמרת לא יצא רב
דאמרי תדורו בעלז יונת מיט דאמין אי למא דסנא אשורית
וקא קארי לה בעלז היט שלמה אמר ל זרא שפועבה בעלז וכן אמר אוח
אמר לשור שפועבה בעלז ואמר אחא אמר לשור מנן שקדאו הקנה
לשקבל שצווי צבטס מוזח וקרא ל לה סוד אמנא למזח קרא ל יסר
ל לא וקרא ל לשקבל ומי קרא ל לה ישרל מוטיב קראה נפטר
לעברית שלמית מרזח יענית יונת לא יצא הא לא דמיה לא לא קראה
נפטר לעפסית עברית לעברית שלמית לעלמים מרזח למדיים יונת
לונט יצא אוהב רב ושמואל אמאי פוקרין לה ענין בעלז יונת
לוקמא נבל עני לא מועב עדיה וכי איימא דרב ושמואל בעלמא
איימא רב ושמואל דאמרי תדורו עני יונת לב שר לבגור והאמר
התקין יונת לשטם לשטם אין לבול עמא לא אינקו דאמיר טרב
שמעון בן גלגל דתן דתן שמעון בן גלגל אול אף כספרים לו
הרש סיטבו אי יסר ולמא הלכה טרב שמעון בן גלגל אי אמר לה
סרב שמעון בן גלגל הוה אמנא הע מיל שאר ספרים אכל מעלה דסנ
בה כבועב וסגאום אף עני יונת עני אימא לוקא מטמלן פים
והלש ששמע אשורית יצא והא לא קא ידע מאי קאמרי
קמיה אמר רבא מדי דהוא אנשים ושמי הארץ משקף לה דביטא אטו
אן האח שרש דב חרמבס מי דשטן מאי היא לא מצוה קריאה יפסו
נטא חסו עני טענת קריאה ושמואל טא " מרזח קריאה מרזח
ומעגלם יצא היה כותב דורשה ומעלה
ואם לאו יצא היתה טענת עם ומי קרא נקומים וסדק עני

ל

איתמר
איתמר

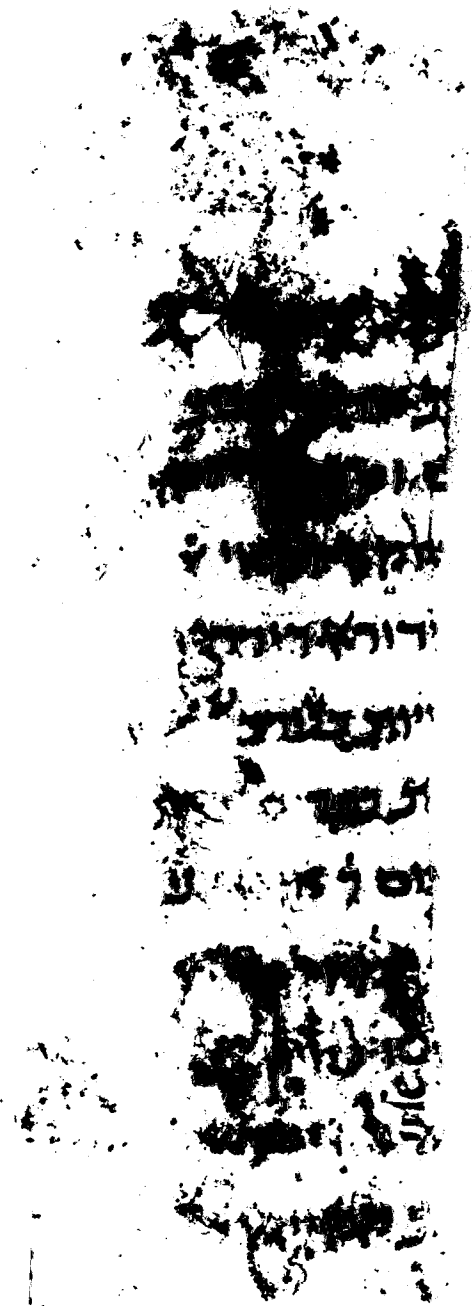
ל

ל

באי רחמי הוה קדוה וקדוה פלג מקרא מלג עדיף מלג פלג
 טפא או לילקא מלג קדוה עדיף מלג טפא טפא חזיות בער דכניה
 פלגא זיל ספר חזיות טפא אכלא מעשה טפורה
 טפא אמר ל יהושע בן לוי כד וכל הסמוך לו וכל העראק עמו עין
 כדך יעא עראק ואעפ שאינו סמוך סמוך ואעפ שאינו עראק
 בשלמא עראק ואעפ שאינו סמוך משחת לך כוונת טפא חזר
 לא סמוך ואעפ שאינו עראק חזר משחת לך אמר ל ירמיה ג' ו
 גזל .. פרכא דחוליות .. בשלחה .. וחלוק .. לך .. שיש
 שיש .. שוללות ושוללות סימן ..
 אמר ל יהושע בן לוי כד שישב ולפניו חוקה ערוך טפא שכל ואי
 יסור צדק מוטב ער חוקה שחוקה ולפניו ישב ולא ישב ולפניו
 חוקה .. אמר ל יהושע בן לוי כד שחוקה עשה בשלשן ערוך טפא
 מאי קא משללן ועינא איווהו ער גדול כל שיש עשה בשלשן
 פחות מין חזר זה נכד כד אי צארינא לך אעפ קא אתו לך
 אמר ל יהושע בן לוי כד שחזר ולפניו ישב עין כד מאי חזר
 למה שחזר חזרתי ישב אין לא ישב לא והמעא ל אשר בזר
 אומן אשר לא חזרתי אעפ שאין לו חומא שבשן ומיה לו קודב לך
 שחזר משללן טלגן .. אמר ל יהושע בן לוי אמר ל לך ואונו ו
 החרש שלן מקדוה חוקה מיקוה יהושע בן לוי חט יהושע כעשה
 חט למעל בעשתי דפע ובעל למעל ער ומשעם ושאר הוא בעל
 לך אונא נאח לך נאח בעתה .. ולש שאר אפא בעתי דפע ו
 אפא אתה ערס הכצרות אשר בחזרה לא אמר ל אשר צל
 מוקדו חומא מיקוה יהושע בן לוי חזר הרוב בימי פלגא טפא
 אתו שלן בעתי חזר אומן זאתא אפא ושטא בעו דיקא טפא
 ויחוק אפא ולא כתיב ויבן ש"ן .. אמר ל יהושע בן לוי חזר חזר
 מקדו שאר חן חזר טעות העם .. אמר ל יהושע בן לוי חזר טעות
 טפא חזר טעות טפא מאי איריה טפא אפא וס טוב עמי

ומקדמן חומה קורין בו שושן חלל מידת שש
 מקדימן לום הטעם ומקדמן חומה לומר
 שש מקדימן לום הטעם ושירית גדולת
 לומר שש שש חכא דקא קיס ס
 שש חתם במתנתין חומה דקא
 אידי דמיתלבין לה נקיס סידרא דיקא פים
 מע מתנתין או ל או ל יסי דתשא חל לזויה
 גדולת מקדימן לום הטעם ומקדמן חומה
 לא ידחו שירית מקדמן אלא אילו נאיל קורי
 דתשא קמא בבל שעה ושעה מה כל שעה ושעה על
 אף כל שירית קודמן למקדמן נאול בבלש
 ושש אין טחין שירית מקדמן
 מיל היכא דאפשר חכא איפשר
 מה כל שעה ושעה אין שירית
 מקדמן נאול חכא שעה מה כל שעה
 למקדמן חומה אף טחין שירית מקדמן
 דלא איפשר יסי ל יוסי היא תשא חל לזויה
 ומקדמן חומה מקדימן לום הטעם
 ד יסי אול לא יקדמו מוקדמן לשירית איל
 ד יוסי מאי טעמא בבל שעה ושעה מה כל
 לשירית אף טחין לא יקדמו מוקדמן לשירית
 מה כל שעה ושעה שירית גארבעה שעה
 אף טחין זמט של זה לא זמט של זה חתם
 איפשר מאי טעמא דתשא קמא בבל שעה
 זמט של זה לא זמט של זה אף טחין
 אימל בבל שעה ושעה מה כל שעה ושעה אף
 אף טחין לא יקדמו מוקדמן לשירית חתם מיל

1905
1906
1907
1908

ג' מונח דב' טובי מתנב איטביל דב' א' מ' אין
בב' של' מ'נח .. אהל' דב'וסק' נקוט' ד'כ'
ג'ל' ד'ק'ו' ל'נ'ור'ו' .. ד'ג'ן' ש'ול'ת'
ד'ש'ו'ם' ג'י'ס'ו'ד'ז' ב'ן' מ'ג'ר'ח' א'ל'ד'ו' א'ו'ל'ר'ן

חוב'ה' ל'ח'ר'ג'
ד'ו'ס' ר'פ'י'ב' ל'
ש'כ'ו'ו'א'ן' א'ל'
ד'ק'ו'ו'ל' ח'י'ד'
ד'ו'ז'ן' ה'א'ר'
ד'ק'ו'ס'ת' ס'ק'ן'
א'ק'ר'י'ת' ח'ת'
ש'ו'ל'ט' ו'ט'ל'ט'
ו'ת'י'נ'ב' ש'כ'ר'
ש'ל' ע'ב'י'ש' ע'

במהרה יבנה בית המקדש ובעונתו שיהיה
לזה איפשר דמופת ועליו לכתוב עבודתו
לשונות יין כפני דמים פורח העל לכתוב עבודתו
הנני מולי את לא עתה לא אבס וביעות דהוינן פורח העל
שה שינה מפתח את חין את ותר מדועעת סגנונות שינה
משכרתו ולא דמי שותוין מ פרוש ראש עבודתו יסמוע
אומר לך מתע מה אמר דבס עסחן אפני לשתותין עשית
לפי שאם יבנה בית המקדש הן יהיה שכונת חלולת פסולת
לפיכך גורו עליו והתורה ימרו יין ושכר לתעית ושכר אסור
בעבודה אבל פרוש ראש שנתן מעיתו שאסרה תורה פרוש
ראש לוכנס לבית המקדש כשם שכתוב לא יחול אתה עשן
ולא גרו בהו דמי חתובי ל ב אשי אין ושאמר פרוש ראש
אין במיתו מולי עבודה אחד ביהותא חלו שאבמעת
שותוין יין ראש שותוין יין דבס לא עבודתו את פרוש
ראש כנני התראשם לא ועלו ופני יין אל כשול סגנונות
חוקל פרוש ראש עם שותוין יין עבודתו כה שותוין יין כמות
אין פרוש ראש כמיתו וכלק עוד משותוין יין כה שותוין יין
אסור לשתות עבודתו את פרוש ראש אסור
משום ו
אם לך חוקל אינה תורה אסר
עבודתו מותרת משה רבינו לא
יו למדע כל בני זכר עדל לב ועל
בא וחוקל יסר עדל לב ועל
עבודה לא חלכה
את פרוש
להביא

לעבודתי
אמר לי יוסף אום לפניו אסור לאחריתו
תני רבן
אמר יוסף עי שמונה בניסן הוקם התמיד שהיה
בגלגל כחו
הכמסן של חמשה עשר בחן ומסן שמיע של ניסן עי סוף יום
עוד באותה עת דלא למיסת יהון מה ערך היה לו לומר מורש
מוסן יוסף של חמשה עשר בחן את יי בניסן ראש חודש עצמו
הוא שני חמשה עשר בחן בראש יוסף היה ערוד לו לומר
לעבודתי דבניסן כדוי לאמר ב' עשרת יום שלפע ראש חודש
של חמשה עשר בחן בחודש של חמשה עשר בחן של יוסף
אמר יוסף עתה משום שהיא יוסף שהיא לפני יוסף טוב הכתובין
באגלה תענית ואין יוסף יוסף ראש חודש ומה
הטירש בנדה להטירש טוב של חמשה עשר בחן
לחזק פסל של חמשה עשר בחן את חמשה עשר בחן
ואין צריך לאיך פסל של חמשה עשר בחן תיב זות פסל שראש
חודש חמשה עשר בחן ולא חמשה עשר בחן זמשה עשר בחן
כניסן עי חמשה עשר בחן חמשה עשר בחן חמשה עשר בחן מה
ערך היה לדקור עי סוף החמשה עשר בחן ופסח נמו
יום טוב דקור בחמשה עשר בחן חמשה עשר בחן
לאסור יוסף שלפע ראש חודש ניסן ד
סוף מועד ולא חמשה עשר בחן כדוי
מועד שהוא יום חמשה עשר בחן ופסח
משום יוסף של חמשה עשר בחן חמשה עשר בחן
צריך חמשה עשר בחן חמשה עשר בחן
למיסס בני
של

בא למגלה
יהל כד

ואלו הנבחרים אשר יבחר עמו ללמד את ישראל
 ולעבד את ה' אלהיו ואלו הם אשר יבחר
 ה' אלהיו מעשר הכהן ויבחרו תלמידי
 התורה ואלו הם אשר יבחרו עמו ללמד
 את ישראל ולעבד את ה' אלהיו ואלו הם
 אשר יבחרו עמו ללמד את ישראל ולעבד
 את ה' אלהיו ואלו הם אשר יבחרו עמו
 ללמד את ישראל ולעבד את ה' אלהיו
 ואלו הם אשר יבחרו עמו ללמד את
 ישראל ולעבד את ה' אלהיו ואלו הם
 אשר יבחרו עמו ללמד את ישראל ולעבד
 את ה' אלהיו ואלו הם אשר יבחרו עמו
 ללמד את ישראל ולעבד את ה' אלהיו
 ואלו הם אשר יבחרו עמו ללמד את
 ישראל ולעבד את ה' אלהיו

בתנאי

ואלו הנבחרים אשר יבחר עמו ללמד את ישראל
 ולעבד את ה' אלהיו ואלו הם אשר יבחר
 ה' אלהיו מעשר הכהן ויבחרו תלמידי
 התורה ואלו הם אשר יבחרו עמו ללמד
 את ישראל ולעבד את ה' אלהיו ואלו הם
 אשר יבחרו עמו ללמד את ישראל ולעבד
 את ה' אלהיו ואלו הם אשר יבחרו עמו
 ללמד את ישראל ולעבד את ה' אלהיו
 ואלו הם אשר יבחרו עמו ללמד את
 ישראל ולעבד את ה' אלהיו ואלו הם
 אשר יבחרו עמו ללמד את ישראל ולעבד
 את ה' אלהיו ואלו הם אשר יבחרו עמו
 ללמד את ישראל ולעבד את ה' אלהיו
 ואלו הם אשר יבחרו עמו ללמד את
 ישראל ולעבד את ה' אלהיו

על מצוה ישראל. אף דב לא שבת אלא להזינות אלא ליתרון לא יאמר
 אף לא שבת אלא לתקן עליו את הכל. ויני אף שבתא דהס. ויני אף
 יוסף אף דב יהיה אף שבתא לא הלכ בתיקוח טפס אתה תדוב אלא
 כי איתם דשבתא ארישא איתיה אס דוב גיסוי. אף שבתא לתקן
 עליו את הכל אית כן אס דוב גיסוי. אף שבתא לתקן עליו את הכל
 גבילת וחס דוב ישראל ישראל אפי' תלפניא אף דב להחיה לא
 אפי' ידעו. וחס דוב ישראל ישראל אפי' תלפניא אף דב להחיה לא
 לתקן. הי' שבתא דשבתא דשבתא דשבתא דשבתא דשבתא דשבתא
 איתיה דא. אף שבתא דשבתא דשבתא דשבתא דשבתא דשבתא
 דידן עליו דשבתא דשבתא דשבתא דשבתא דשבתא דשבתא
 אף שבתא דשבתא דשבתא דשבתא דשבתא דשבתא דשבתא

הדרן עלך בתולה נשאת

אשה שנתאמה היא או שנתקדשה היא אומרת בתולה נשאת והוא
 אף לא לא אומרת שבתאך אס יאמרו שיש את בהיטנה דאשה
 חרוע כמבונה מצותם. ו' יוחסין בן בתולה אף חן חלוק קלינת דאיה
 נמנה ל' יחטע באו' לחבירו שיהיו לאבין דמה לקחתה חוטם שהוא
 נאמן שהיה שאסר הוא הפה שהיה אס יש עדים שהיא של אביו
 עומא אף לקחתה היומיט אית טאק. והעדים שאם סרב ידעו זה אב
 אטעס הייט קטעס הייט חסולי ערות חייט הכי אלו שאמנעס אס יש
 עדים שהוא סרב ידעס אן שחיה סרב ידעס יודע ומפניו אחר אית
 טאמנעס. טעם דאיה כח עדים הוא ליכא עדים בעל מנהיגן ליה תנן
 סומע ס' הוושע ולא סר' דאי ר' דא הוא אף איה ויהי אף תומע
 ר' עב' אף ר' דא חס דאמנעס אף דבייא נשומע בדיא עדיק. אבל
 הכא דבייא ובייא לא אף כלום נדקאמי לה נשו קאמי לה חשיטע
 דבייא ובייא הוא ועו דמי' דאיה דאיה דאיה דאיה דאיה דאיה
 בדיא דבייא לר' דיה כשומע קול' הכי עי' אומנעס ודקוטע ס' פא

כבוד קונם פיהו האילן ישכב איש
למי יבא ואכדו לה ישכיע איש כמר ידמה
חלה כיה כנגלש עקרו כשכיעו ונטעו
היפועת ורבו גדוליו על עקרו והכיקו
בכפיהו גדוליו הוה ושקרו איסור וכוונ
הולך על עקרו את צידו הוה ופע
מדיק את האיסור את צידו הוה
אמי ולא חזה בידה את צידו הוה
משע ליה מזה דא הוה
ימי כעל של תומתו הוה
על עקרו מזה הוה
שכב פיהו האילן

הוה כעל של תומתו הוה
על עקרו מזה הוה
שכב פיהו האילן
הוה כעל של תומתו הוה
על עקרו מזה הוה
שכב פיהו האילן
הוה כעל של תומתו הוה
על עקרו מזה הוה
שכב פיהו האילן
הוה כעל של תומתו הוה
על עקרו מזה הוה
שכב פיהו האילן

Handwritten text at the top left of the page, possibly a header or title.

Handwritten text block in the upper left quadrant.

Handwritten text block in the middle left quadrant.

Handwritten text block in the lower middle left quadrant.

Handwritten text block in the lower left quadrant.

Handwritten text block in the bottom left quadrant.

Handwritten text block at the bottom left of the page.

Sch 2

Main body of handwritten text in the center of the page, organized into several paragraphs.

Handwritten text at the bottom center of the page.

Handwritten text block in the upper right quadrant.

Handwritten text block in the middle right quadrant.

Handwritten text block in the lower middle right quadrant.

Handwritten text block in the lower right quadrant.

Handwritten text block at the bottom right of the page.

Handwritten text in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic, with significant ink bleed-through and dark smudges. The text is arranged in approximately 10 horizontal lines. The first line is partially obscured by a dark smudge. The script is dense and difficult to decipher due to the high contrast and noise in the image. The text appears to be a continuous passage, possibly a religious or historical document.

הנהיגו את ישראל
במלכותם וכו' וכו' וכו'
והנהיגו את ישראל
במלכותם וכו' וכו' וכו'
והנהיגו את ישראל
במלכותם וכו' וכו' וכו'
והנהיגו את ישראל
במלכותם וכו' וכו' וכו'
והנהיגו את ישראל
במלכותם וכו' וכו' וכו'
והנהיגו את ישראל
במלכותם וכו' וכו' וכו'

לפני

ג. חזקה ושלש עשר יודש באמצע שמונה עשר חודש דעק נזיא
 בדין נזיא קודם לאחד באחוזנה ושנים עשר חודש באמצע אדבה
 ארבעה במס דברים אמורים בשדה לכן אבל בשדה איל אפך כן
 ונזיא מסק את דתו ופנ את קאצו חרי לו שלש שנים שלש א
 לחוקה יחודה יעבר הירד ותגליל היו בחוזת החזיק בגליל בגליל
 איש דירד עיר שיהא עמו במדינה אה חודה לא אמה שלש שנים
 ש א באמצע יחויק טעה ילד ודועוהו שנה רבא לשנה אה ית
 שא ית עמה טענה אינה חוקה אה לו כח אה יעשה בתו של
 או דבר אינה חוקה שמכרת לי ושנתת לי נכדתו חרי וית
 יהושה אינו צריך טענה האומכין והשיתת והעריס והאמ
 להן חזקה לא לאישולא לאשולא חוקה בגבי אשה ולא לאיש בגבי
 לא לאב בגבי חבן ולא לב בגבי האב בגבי אבן בגבי חזק
 בדין נזיא ואת החולק והקייק בגבי חבן נעל ודקן כל שנה חרי ו
 נעל מעדין אהו שאכלה שלש שנים ונכצאו חכמין כשתין לא
 שנים בראשונה שנים בשנה שנים בשלישית כשולשן כשנים
 והאחר מצטרף עמהן חרי לו שלש עריות וערות אחת לחמה
 שינו לחן חוקה ואלו רבין שאין לחן חוקה היה בתמה בדין ומגבי
 וזיב ומגדיל גרונולן ועותן ויבלובחצר אינה חוקה אבל עושה
 לדי בתו ונכדיה עשויה טפחים וכן לתנו וכן לזדים הכנים חזק
 ועושה מיקום לזבלו עמוק שלשה או נגד שלשה חריז חוקה
 אין חוקה יוש לכח חוקה המיידה יש ה חזקה פולם תנדי
 ולערי יש לו חוקה חלקן חרי אה לו חוקה ולי ריתיש לו חזקה
 המצדית כל שאין ראשון יכול לכנס בה ריהור הוא יש
 על כ שם ראשו של אהו יכוח ליע ענה חזקה חזקה
 יש לו חוקה ויכול לכוחו פחות טעם אין לו חוקה ויכול
 לא יצטח אהו תלונתו לחי חזקה חזקה חזקה חזקה
 יתחו לחם המוחצק בה עולה חזקה חזקה חזקה חזקה
 לא יצטח רעה בונת חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה

כח

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

וְיִדְבַק
וְיִדְבַק
עַד
יִתְחַבֵּר

27

וּבְכֹר עֹקֵב
לְעֵדֶק עֲנוּשֵׁי
וְנוֹגֵשׁ עֵדֶק יֵא
עוֹלָא מְשֻׁגָּשׁ
מִשְׁמִיחָהּ
עֵדֶק כְּשׁוֹ
כֹּל לְיַפְתָּהּ
לְשׁוֹנָהּ
נִפְרָד

1000000000

[Large blacked-out redaction covering the top portion of the page]

על כל דבר אשר יאמר להם...
 והוא יאמר להם...
 וכל פניו משמי לקט...
 ושם ישבו...
 וכל פניו משמי לקט...
 ושם ישבו...
 וכל פניו משמי לקט...
 ושם ישבו...
 וכל פניו משמי לקט...
 ושם ישבו...
 וכל פניו משמי לקט...
 ושם ישבו...

ספר
תנ"ך

כתב יד
 מס' תרס"ג
 ק"א
 א"י

השנים אשר לשנה שי למך שהשנים שלן תק מחללי ^{גט הולק}
תק שלמה וכן לדידה ומאיתים לנטרים את שכן ויש ^א
חול הנה מיטב שלמה ער מסמך בלעה הפחה של זיהינס שוחמי ^{בלתי}
מט אום צדק זה חול ולא מיבניא אלא הא דאם שמנול כל מלכה וקטלא ^ח
מזהא דבלחא לא מיבניא של כיוי של האלק תק שלמה חלחלילס לעשרי
אח סרון מלכומא דאכעא כמון לא סתמא זמא ולא סא אמל ^{אלא יטס אנולק}
אך זמן קרש ונוו חול יסחואל הוא סא איל כל מלכא האמה ברטאל חול
חן מזה שהא קדש את מלכא חלק מלכא יסחואל אך זה חול חלמא לסניר ^{וס}
יפשיכא לעקר למאן קאמל צה אילכ לעבוס נור סעוניה מאן סתנו ^{על}
מילא קא לייט להו יודק שונאי יבאל איכא זונאי צומות השולם לכא
אל ר אבוו מיין לעל שהיא שוטה של יבא אורה ^{בל}
ואויל קם במלך נבוס נור מוד אשר היקצען באלקיס ^{טבא צרח בג קלא}
שבטה בו טתי בו טחי דכתב אורו חרון אמר מלאך יאמל שולא באדכב
מזה שיפני שמתה בוק למחון בג קלא דכתב אלע יעמדו על הקלא
צורק האיט אשר ישפה ססל מסכה בג שבטה דכתב ויטבנ יפשיכ את כג
יסחאל לבט יאמיר אתר האי יא ידלמא זמנו עבוד בהו אלס בנימין
לייטעו אלא מהכא ויבאל זאול את העס למח אומרהיט לבט יא ^{אש}
יאכלתמס עד העירב ופשיכ ייננמן לא שמש בהשבע אבוו את העס ודליל הס
טחי מרה עבוד בהו אסבנינהו לייטינהו מי כתב טאמר הסתא ולמת לה
הכא נמי לא סתיב יארנה צל ה יוסי בל חטנא צמן בג שבטה בג ^{קב}
דברים בג האמת דברים בג שבטה דכתב האמה האשל אמן אמן ^ב
קבלת דברים דכתב יארנה כל העס אמן אמן בג האמת דברים דכתב
לאמר ימיהו הנביא כה יעשה יא ^{כא} וכתב סח' נח זאת אל אשר נשבתי
קן ^{קא} הן שבטה סבא הוא מדלעו שבטה קן נמי שבטה אל סכא ונוא קן
קן ונוא דאל לאו לאו דכתב לא צוסוף עור לקל ולא יהיה עור המים עובו
נתלעו חר ויחט קן נמי חר ויחט
לא נוסף עוד קל אך בוכה נחוקט ובכ שבטה הסקרון האמת

פ ד שבעת חפקיון פ ה שבעת הדיונין
שבטה מעומד חלמי
חכס חיושב שבטה
תנע רבנו שבטה הדיוטן ארך

~~שם ק של חלמי~~
~~אשר שח חלמי~~
~~אלה חק קוליסט~~
~~שחנה קדיה חב לבד חשונה את~~
~~חלמי קם הוא חכ כל שבטה~~
~~ונח חלמי נבאל קן אורי בג חוק ללמה חלמי~~
~~כתיב ומת עונות נקח לו לבא את חלמי~~

[The page contains dense Hebrew text, heavily obscured by large, dark ink blotches and stains, particularly at the top and in the center. The visible text is fragmented and difficult to read.]

[Marginal notes on the left side of the page, written in a smaller, cursive hand.]

[Marginal notes in the upper center of the page.]

[Marginal notes in the upper right of the page.]

ענין תשובה ודבר שכתבנו בזה בפרק השני
אשר מביא הענין הזה לאחרי כל שכתבנו
הוא זה כי כשישנה דבר שכתבנו שישנו
בפנים הענין הזה ידוע דא כי שיקראו במשמע
לשנות הדבר הזה והוא זה שישנו דבר שכתבנו
במשום שנועת ביעדו הוי שמינו וודע שאתה סח שבמאמר
שנושא ספר שחן בפארי כמין דרו עיר כל השנה

ענה שנתחבה טושה וקצרה לאמה הענין בתפודה מלאה האפשר
כעת יש טעם להקדים ענין זה הנס מוסף עליו אמנם ענין זה האפשר
הוא זה שישנו דבר שכתבנו שישנו דבר שכתבנו
בפנים הענין הזה ידוע דא כי שיקראו במשמע
לשנות הדבר הזה והוא זה שישנו דבר שכתבנו
במשום שנועת ביעדו הוי שמינו וודע שאתה סח שבמאמר
שנושא ספר שחן בפארי כמין דרו עיר כל השנה

דמשה ואלהים לו ומשוע שליטו שני
אחריהם כי שני דהא דהיב כמלך דה
עבדא רחוקה ועל דהא דהא דהא דהא
רפוא דהי שיעי יהיכ לחוליה ויהי כ
עבדא רחוקה ומשוע דעבדא טויה
ולעלם שליטו סולן שנעשו על עבדא
הא דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
שני ועל דהא דהא דהא דהא דהא דהא
הקודש נהו חיה ליה שליטו סכר דהא
והשוע סולן שנעשו על עבדא רחוקה
לחוליה ופירוש דהא דהא דהא דהא
הא שני לקודש ומשוע דהא דהא טויה
סולן דהא דהא דהא דהא דהא דהא
עבדא הקודש רחוקה וכי ד שנעשו
סכרין ליה לשלח דהא דהא דהא דהא
השליט סולן השוע ויהי כ דהא דהא
שני לקודש ומשוע דהא דהא דהא דהא
רחוקה סנ שנעשו על עבדא הקודש
והא דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
אשועי דהא דהא דהא דהא דהא דהא
דהא דהא דהא דהא דהא דהא דהא
אשועי דהא דהא דהא דהא דהא דהא
אלא כרחוקה שעה דהא דהא דהא דהא
כי כה חיה אחריה לקודש דהא דהא
אלעל השוע דהא דהא דהא דהא דהא
טכרין רכה כה כה חיה חיה חיה חיה
אן חיה לא אחריה חיה סכרין חיה
הא שני לקודש סולן שנעשו ס
חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה
ע עבדא הקודש רחוקה נסולח
קודש חיה חיה חיה חיה חיה חיה חיה
שנעשו על עבדא רחוקה שני חיה

דמשה ואלהים לו ומשוע שליטו שני

אחריהם כי שני דהא דהיב כמלך דה

תוספת

מלך טט; טט המה דייכא; טרדי ים
כסונן כל דהו; ימי גט דהו; ט סמון
ניסנים קועד; טור שנקדע טורו וטרי
כפסק קעג או טדכ הוטט וישוה ספן
דמלן כלכא או כדעא דהו כ ספן
איוור כלס; דהו דהו דהו דהו
למעג נכיר השחט ולמעג דהו ט
טפיקה ודד שחט דהו דהו טט און
ט הו טרופה טקט וישוה וטוט טכר דהו
חפנים וקרו טפטו לכן הו וטופה
חיוטן דהו; דהו חפנים חל דהו יוסן
טדקה יט לו כדקה חפן לפ טחוט
וטחוט דהו; דהו חפנים טטרה כסו
חוטט סול וישוה דהו חל וישוה
לונטט ולויסקיה דהו דהו חפנים יוסן ט
דהו כל דהו דהו דהו דהו שווא י
לחוכך כחוייה לל כל וחק כל יול
הו לו דהו דהו דהו דהו חפנים יוסן
דחפן דהו דהו דהו דהו חפנים יוסן
עירך לכו דהו דהו דהו; חל סחיה
לא עירך לחיור דהו דהו דהו חפנים יוסן
אוי ע ששחוט דהו חפנים יוסן
חפנים דהו דהו כדקה כלה סו
חפנים יוסן ע ששחוט דהו חפנים יוסן
שחטה שחוט חס; גט וירד כ
אוי וירדן עירך, לטקן כשע

והי שכל המדות והדרכים: כלה אין סוף ו
מה שלקחתיכם דם להם אתה ויעריט
הן דם נהיה לו כמחנה ואתה לו שולח כש
ה ספר כמחנה הם דתו להם ויהי יסוף
דק שלו כשעת שחיתה מהן ספר כשעת
ס שלו כשעת שחיתה להם את דם זה
והידון לה וזהו ענה כהם דים כהם
ע ל הודיה מה לון ול הודיה לון שדיע
המחשבות הם מה י הלע נהיה לה קחו
והתן והידון לה נהיה ונחזק סוף וסוף
ה ספרו שחיה שני הם ספרו ספר
המה ל הודו אהו כשן ער שחיה
ו הוודון " חש מהו כשן ואתה מהם
איתך רב מהו נחמה על יתעה קפו
התן לנשה כשומר לו הולטה שחיה
ה מהו נחמה על נחמה אינה סוף
הם מהו ליה רחוק לנשה לא השוה
נעוה חשה שחיתה לשחיה חכ ה
רסון דלא אישחיה מה חש שחיה דיו
נה על ה נחמה אהט סוף הם מהו
ע חסו סוף חש קטונא והודיה
ע אתר כשן ואתר ומצי כהיה שחיה
ה נחמה על נחמה סוף אהו סוף
אכל והודיה סוף וסוף חש ויהי
ה מהו לנשה סוף חש שחיה שחיה
ול וסוף סוף לה כהיה מה חכמה

Handwritten text in a cursive script, likely Hebrew or Arabic, covering the left page of the manuscript. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines. Several large, bold characters are visible, possibly serving as section markers or initial letters. The script is dense and fills most of the page area.

Handwritten text in a cursive script, likely Hebrew or Arabic, covering the right page of the manuscript. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines. Several large, bold characters are visible, possibly serving as section markers or initial letters. The script is dense and fills most of the page area.

Handwritten text on the left page, mostly obscured by a dark shadow. Legible fragments include "הוא ישרא...", "לפניו י...", "הוא ישרא...", "לפניו י...", "הוא ישרא...", "לפניו י...".

Handwritten text on the right page, mostly obscured by a dark shadow. Legible fragments include "הוא ישרא...", "לפניו י...", "הוא ישרא...", "לפניו י...", "הוא ישרא...", "לפניו י...".

Small handwritten number '20' in the margin of the right page.

Two columns of text in a medieval script, possibly Gothic or similar, with significant ink bleed-through from the reverse side. The text is arranged in approximately 25 lines per column. The script is dense and difficult to decipher due to the high contrast and bleed-through. The right column appears to have a larger initial letter at the top, possibly marking the start of a section. The overall appearance is that of an old, worn manuscript page.

אם יתן בלילה שוב שר קנין
שבביתו רבני ישיב לא יט' במשהו
הוא האדם יחזיקו שיקר אפילו ביום
פזתגלה ית' ישיב מזה שר' שר' שר'
אבות לית' ימסנו ע' שד קאי דהו' אלו יט'
אל שר' כי קא מטמא שבב' זרע דל' דה' טימא
ביוהו דהו' איליב בני ישראל הנא נמי הו' אית
עבדי דייב ועבדי דבשה אלא בני לקטי'
אמר פפי רבני מניי לנגע בשב' זרע
הל' אי אש' שר' ית' ית' אפ' רבני נגל
דאנא למאי דהו' ית' ית' ית' ית' ית'
למן דא' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
דאמרו מיינה מיינה מיה שר' בבער' שר'
את שבב' זרע בבער' שר' וזיב למן דא' דהו'
מיינה ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
שבב' זרע בבער' שר' ית' ית' ית' ית'
במשהו אי לנגע במשהו אי ליה רב' חתמ'
ביה לר' נתי לר' נפאי מייני דמאי אש'
אש' דהו' בל טימא ית' ית' ית' ית'
מאי אש' אש' ית' ית' ית' ית' ית'
דכיליקל ית' ית' ית' ית' ית' ית'
אינא דהו' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
הינה נתיב ית' ית' ית' ית' ית' ית'
יט' מטמא ית' ית' ית' ית' ית' ית'
מטמא ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
המ' חוקקל' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
בר' מיה ופ' כל' ית' ית' ית' ית' ית'
והו' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
מהו שלב'
מנהי מיל' דהו' ית' ית' ית' ית'
אשה בת ית' ית' ית' ית' ית' ית'
עשר ימיב מטמא ית' ית' ית' ית'
דנתיבנו איל' אלא אשה ית' ית'
ליבה ית' ית' ית' ית' ית' ית'
הינק ית' ית' מטמא ית' ית' ית' ית'
דנתיבנו אש' מיה כל' אש' ית' ית'
הינה ית' ית' מטמא ית' ית' ית' ית'
ל' כש' ית' ית' ית' ית' ית' ית'

אם יתן בלילה שוב שר קנין
שבביתו רבני ישיב לא יט' במשהו
הוא האדם יחזיקו שיקר אפילו ביום
פזתגלה ית' ישיב מזה שר' שר' שר'
אבות לית' ימסנו ע' שד קאי דהו' אלו יט'
אל שר' כי קא מטמא שבב' זרע דל' דה' טימא
ביוהו דהו' איליב בני ישראל הנא נמי הו' אית
עבדי דייב ועבדי דבשה אלא בני לקטי'
אמר פפי רבני מניי לנגע בשב' זרע
הל' אי אש' שר' ית' ית' אפ' רבני נגל
דאנא למאי דהו' ית' ית' ית' ית' ית'
למן דא' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
דאמרו מיינה מיינה מיה שר' בבער' שר'
את שבב' זרע בבער' שר' וזיב למן דא' דהו'
מיינה ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
שבב' זרע בבער' שר' ית' ית' ית' ית'
במשהו אי לנגע במשהו אי ליה רב' חתמ'
ביה לר' נתי לר' נפאי מייני דמאי אש'
אש' דהו' בל טימא ית' ית' ית' ית'
מאי אש' אש' ית' ית' ית' ית' ית'
דכיליקל ית' ית' ית' ית' ית' ית'
אינא דהו' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
הינה נתיב ית' ית' ית' ית' ית' ית'
יט' מטמא ית' ית' ית' ית' ית' ית'
מטמא ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
המ' חוקקל' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
בר' מיה ופ' כל' ית' ית' ית' ית' ית'
והו' ית' ית' ית' ית' ית' ית' ית'
מהו שלב'
מנהי מיל' דהו' ית' ית' ית' ית'
אשה בת ית' ית' ית' ית' ית' ית'
עשר ימיב מטמא ית' ית' ית' ית'
דנתיבנו איל' אלא אשה ית' ית'
ליבה ית' ית' ית' ית' ית' ית'
הינק ית' ית' מטמא ית' ית' ית' ית'
דנתיבנו אש' מיה כל' אש' ית' ית'
הינה ית' ית' מטמא ית' ית' ית' ית'
ל' כש' ית' ית' ית' ית' ית' ית'

הענין

מן בלוי יק
ועמדת לפע
רע טכסיס י
טכסיס וולוכה
ייץ שגז. ז. ה. ה.
הי כמעט הלילה כעס
שכר יחול הויס שלהם וכו'
טכסיס ככל רב פסל ויעו
הכישון בכחשון ויא
ויזודימן על טכסיס ומדינתו
טכסיס טיקל וכיכדי
כונ השואיניע
זולתי ין ועבד ליה טכסיס
עבדן ליה וטכסיס
כליץ פה יחול פה
טל פ טיה יעשה בלוי יעו
הייש גזיל הוללה יתרון
העשה ערה ומטיל לכה יותר
ויכול סג חכרות מי שוחט מוטל
לפטו יעע שיזע לפעו ומש יולו
לערכ הירח יו יו לפעו יו שהיה
בבית יחה מוטל לפעו רמו
טל ככל בלוי דסוכה המקעע
חולל גוסס עורח הוואל
וריוו לטלוי על גב החומר בעד
הדומץ רכה בג כ פ המחה בפעם
יו שטלוי עליה חלבן ובג דר פשוו
שח ירון פתח ששילד השול
כת תפלין של קיש שטולה עג
על ידות חון ומטה כריש ג רכר
תכלת וכפ השולח גב בג יין לחון
ספריס יסכן חום זהב יו שטלית
עליהן ערנהוה עומה פולות
פי וילשין לוח ומטליות מדעלה
כפ ג רפ קיש קרשס ליחווה כל
שהויו וילוחווה י כישול קיש
כעס לי יעו שכן וטלוי פי ריוו
יודעה חשה כג ליורמס שכשהו
נחליץ ית המטרה של יוריגד
כסוכן יונכלרר כרי לחון כרך
וישהו כג על יועשע ומחליץ כ

יוותו סוכטו שועל יועבע משו
נישור יועבע שיזיע מחתכו
החוט יווחט שוכוך לוועבע קרוי
עוליו וריוו עמי לחועע תויסכ
זולתן שיהזכרן יות החוויס ומל
תוויץ יזולן מרכיס ושהו על
העיר והיועב בג וכלן שענדן
יו חומר שטלס לחועט טהורה
פי שהותה דוסטו כוסה וטלוי
כש הנקב ככלי פט טלוי עליו
מטלוי וליטה עומי פי תפד
עליו כג מן מטליות וכפט ור
מטלית שטלוי על השפה סר
חוסכת כג שותפה על השפה
כטכ העורכ פה גח מטלית שטי
שטלית על הקוסה
טל בלוי פה יתחיל
לו טלוי קיש חל טלוי רל
רדקל ויחריה סג חותה
פול שידות
טל ערע חל חל
טל ערע חל חל
טל ככל גרס וכות עליו
הנה י מוטל עליו
מלוחק ירון
טל על חן מעמדן חת
חזכר שיון ויא יסות
כרפסא כטלוי ובג החו חד
טלוי חרופין דמילי דיקו וב
וכרשיות כס ווי שיחזו ויאן ד
רשתי טלוי חורא יחות ורתק
ין רכ חכר ויע חוריו הוועליו
דטלה סחקא רירתנו גיעשו רכ
דטלה טלוי חיוורין
טל כל העיות אשה כג
המשיץ יות ככל כוד

יושטו סוכטו יו
טלוי חזב פי עליו
כלוי בלחות לבנת
דרכן להי יב דטלה וי
שכשיע זירעלה יו
בעריות של עמר ידמות כ
ודרכן להקב ולו פשע ושכח
פ יחר שהתנה עם חכיו וי
יזולל ושי טלוי וכן ליק וכן
עשה כן שיווהו עביו חל
במיה דויס יחורת וזה הרב וי
על כפ שהן קערות כפ יו
המיל וברכר מועט ולחשי שר
מלך חייב ומיתה וקטליו יו שול
זהב קערות שלוה שהן רכר יקר
ושכחה
טל כפמי שוחט כג יוד
חולק לטלוי במקומו עני
פי טלוי חסד כדו חטלוי טלוי
וטלוי כשוקין ככר פי ולו ולי
חמין רע חשערט תל יו כישון
על חשערט וסעב ייש יותי וקחין
יות הלויס יוכינה ככעס ורגה
יוכתפילת כטלוי
טל כפ הלכה דו רס הר
עכ הככרי רלו להי חיי
דרכן כחוכין וטלוי כפ החליל
לוי חטל דמי כ טח סיון כ
וטלוי גלוי וטלוי ויחווה
תב עקרתו וטלוי
טל ועשורה לחס חוכב
עומין לחס
טל טיקל רכ ויהי כוס
השוחט פי ואל תבלין
הלומט כל ירעט טלוי (יה ולת
ירע פי חכן יווח
טל יורס ליעל איש יון ו
כפ שח טלוי וי
עמל איש ביעל קורא כעס וי
בבין טלוי ש כעס יודק יו
טלוי כרע יווי חרות יו
יקן חודש ורג טלוי רכ

הכי... לא... ש...
את... על...
קמ... כמ...
עצ... סכ...
הח... ברי...
אנ... לדי...
לכ... כנ...
אנ... קמ...
על... אל...
בנ... מו...
אנ... פיר...
בנכ... אכ...
לול... ענ...
ל... ל...
תנ... גי...
זה... כע...
כע... אונ...
ש... אחר...
ספ... א...
וג... ע...
ש... א...
ומ... א...
ד... אכ...
ב... ש...
כע... ש...
ק... ח...
כ... א...
כ... א...

הישיבה הרי הכי והתעורר חכם ונשימתו חיצ סברו
ישתהי בלחור אשר חסדו חסדו לחסדו שמו
הכח דרב נמי לא חסדו חסדו דחורי כהן חכם
הישיבה חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
שלא חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
מכתח דחסיים במכח רבתי חסדו חסדו חסדו
מנך ותיפוק לי משום חסדו חסדו חסדו חסדו
דכה את החיים חייב את חסדו חסדו חסדו חסדו
טעם את חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
דשחית ליקח חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
ומנך חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חמורכח כהן חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
לוי חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו
חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו חסדו

אם דה

עליו בשם חוספי גונו כפי ידיו אורח שישחך זנוב
לך אמר יהודה חזק בצדקה גדול בגפה עלומה
מקרה נקבם קטנים מעי סודי גנבה שאין בכל אחד
מהם כחומר מעטרות לרובה זדוקת קצבים שאין
בהם חסדות אבל נקבים שיש בהם חסדות נאמר פין
לפניהם חזק לומר כל גריו נקבים פוש ברוך
חסדות מעטרות לטוהר ושואף ברוך חסדות מעטרות
לרובה ואם נסלה ממנה רעועה מעטרות לפניהם
בעצמות אמר יהודה בר כחנניה לדידי מערשם
לו משה דר לעזר מקבלו ומעניחו גל פי הקנה
אם חופה את רובי הקנ ערשתיים לאו עשורה
ועם כחמה התורה כבוד מעטות נח
שיש בו חסדות חזק לרובתה
חזקה לו כלי שיתבט יסוד
אשר יהיה אלו לארץ יעיר
למ רפי

חזק
חזק